

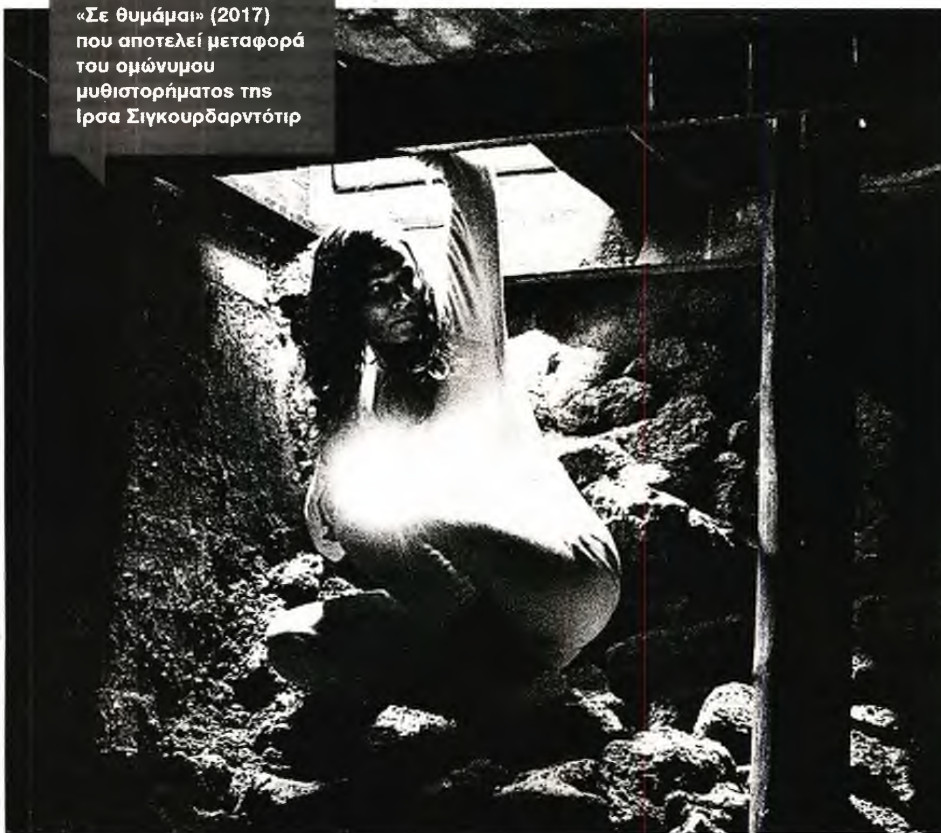
«Εάν στην Ισλανδία υπήρχε έγκλημα, θα έγραφα ποιήματα»

Η βραβευμένη ισλανδή **συγγραφέας** αστυνομικών μυθιστορημάτων Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ απαντάει για τη χώρα της και το είδος που εκπροσωπεί, με αφορμή την επίσκεψή της στην Αθήνα

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗ

Η επιφάνεια των αστυνομικών μυθιστορημάτων από τις χώρες του Βορρά (ή της Σκανδιναβίας – άντε πάλι το δυσμετάφραστο «Nordic crime») είναι παραμορφωτική. Κοινωνική ειρήνη και ευημερία, καλοκουρδισμένη κρατική μηχανή, «κανονικότητα» την οποία ζηλεύουν οι χώρες του Νότου. Αν πιστέψουμε, ωστόσο, τους γνωστότερους εκπροσώπους του είδους, κάτω από τη γυαλισμένη επιφάνεια κρύβονται μυστικά και εγκλήματα που φτάνουν ως την πρόσφατη ιστορία της χώρας τους. Η πολυβραβευμένη Ιρσα

Σκηνή από την ταινία «Σε θυμάμαι» (2017) που αποτελεί μεταφορά του ομώνυμου μυθιστορήματος της Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ

Σιγκουρδαρντότιρ, που επισκέπτεται την Αθήνα, καλεσμένη της διοργάνωσης Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου, δεν αποτελεί εξαίρεση.

Η **συγγραφέας** παιδικών **βιβλίων** και πολιτικός μηχανικός στο επάγγελμα (γεγονός που εξηγεί ορισμένες λεπτομέρειες στην πλοκή των αστυνομικών της), θεωρείται ένα από τα μεγάλα ονόματα της σύγχρονης αστυνομικής λογοτεχνίας, στην εποχή μετά τον Στινγκ Λάρσον. Το θρίλερ της «Σε θυμάμαι» (2010) μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο από τον Οσκαρ Περ Αξελσον, ενώ η «Εκδίκηση» (**Μεταίχμιο**, 2014) τιμήθηκε με το Icelandic Crime Fiction Award και ήταν υποψήφιο για το Glass Key, την υψηλότερη διάκριση για **βιβλίο** αστυνομικής λογοτεχνίας.

Στην πρόσφατη βραβευμένη σειρά της με ήρωες την παιδοψυχολόγο Φρέιγια και τον αστυνόμο Χούλνταρ κυκλοφορούν ήδη δύο **βιβλία** στα ελληνικά σε μετάφραση Αλέξη Καλοφωλιά, το «DNA» και το πλέον πρόσφατο «Μήνυμα» (και τα δύο από το **Μεταίχμιο**).

Στο επίκεντρο του τελευταίου **βιβλίου**, που έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 22 χώρες, η **συγγραφέας** τοποθετεί μια σχολική χρονοκάψουλα. Δέκα χρόνια αφότου σφραγίστηκε ανακαλύπτεται εκεί ένα μήνυμα που προβλέπει τον θάνατο έξι ανθρώπων. Προφανώς οι αναγνώστες της θα έχουν την ευκαιρία να ακούσουν περισσότερα κατά την **παρουσίαση** της, την ερχόμενη Τρίτη, στο Public Καφέ του Συντάγματος (στις 21.00), αλλά πριν από την άφιξή της της αποστείλαμε να συμπληρώσει

ένα ερωτηματολόγιο για τα **βιβλία** της και όχι μόνο.

Όταν ακούω τον χαρακτηρισμό «σκανδιναβικό αστυνομικό μυθιστόρημα», θέλω να πω... ότι οι λάτρες του αστυνομικού δεν πρέπει να χάνουν με τίποτε τα **βιβλία** από αυτές τις χώρες.

Εάν έπρεπε να εξηγήσω την αντίθεση μεταξύ της επιτυχίας των αστυνομικών μου μυθιστορημάτων και του μέσου όρου 1,3 φόνων ετησίως στην Ισλανδία, θα έλεγα... ευτυχώς που γράφω μυθοπλασία και δεν ασχολούμαι με το πραγματικό έγκλημα. Στην περίπτωση που η εγκληματικότητα ήταν μεγαλύτερη στη χώρα μου, θα αναγκαζόμουν να γράφω διηγήματα.

Ενα χαρακτηριστικό (αν όχι το πιο καθοριστικό) της ισλανδικής κοινωνίας που πρέπει να γνωρίζει ένας ξένος είναι... το «Petta reddast», το ρητό που συμπυκνώνει την ψυχή της ισλανδικής κοινωνίας. Σημαίνει: «μην ανησυχείς, όλα θα πάνε καλά».

Η διαφορά μεταξύ ενός αστυνομικού μυθιστορήματος και ενός μυθιστορήματος μυστηρίου είναι... ότι στο πρώτο η πλοκή ξεκινά με ένα γεγονός που θέτει την ιστορία σε κίνηση (ένας φόνος, ας πούμε). Στο μυθιστόρημα μυστηρίου αυτό το ερώτημα (για κάτι οπωσδήποτε καταστροφικό) τοποθετείται στο τέλος: θα συμβεί ή δεν θα συμβεί;

Ενα βιβλίο που διάβασα πρόσφατα – εκτός της αστυνομικής λογοτεχνίας – και πραγματικά με ενθουσίασε ήταν... το «Ungfru Island» (Η μισ Ισλανδία), μυθιστόρημα της Auður Ava Ólafsdóttir, ισλανδής **συγγραφέως**, η οποία μόλις πρόσφατα κέρδισε το Βραβείο Σκανδιναβικής Λογοτεχνίας.

Εάν υπάρχει κάτι διαφορετικό στο «Μήνυμα» σε σχέση με τα προηγούμενα μυθιστορήματά μου είναι... ότι σ' αυτό «δολοφονώ» κακούς ανθρώπους. Συνήθως «σκοτώνω» τους καλούς.

Στο «Μήνυμα» συνυπάρχουν μία χρονοκάψουλα, γουόκι τόκι, Playstation και email. Η προσωπική μου σχέση με την τεχνολογία είναι... γεμάτη εντάσεις. Σε μερικά πράγματα τα καταφέρνω, σε άλλα όχι. Ευτυχώς έχω έναν γιο που συγκρατεί ακόμη το σπίτι μας από το να κατρακυλήσει στη Λίθινη Εποχή, όπου συνήθως το ρούτερ του Ιντερνέτ είναι μονίμως εκτός λειτουργίας.

Αυτή τη στιγμή, καθώς γράφω αυτές τις λέξεις, το πιο συνηθισμένο αντικείμενο που έχω γύρω μου είναι... εφημερίδες της Ισλανδίας από την περασμένη εβδομάδα, οι οποίες έγιναν στοίβα όσο έλειπα.

Η συγγραφέας από την Ισλανδία θα συναντήσει τους Έλληνες αναγνώστες της την ερχόμενη Τρίτη

INFO

Η Ιρσα Σιγκουρδαρντότιρ μιλάει με τη δημοσιογράφο Τασούλα Επακοίλη στο Public Cafe Συντάγματος (Καραγεώργη Σερβίας 1), στις 4/12 στις 21.00. Στο πλαίσιο συνεργασίας της διοργάνωσης Αθήνα 2018 Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου με το πρόγραμμα «Οι Βόρειες χώρες αφηγούνται» των πρεσβειών και ινστιτούτων των Βόρειων χωρών, σε συνδιοργάνωση με τις εκδόσεις **Μεταίχμιο**, το Public και τη στήριξη της πρεσβείας της Ισλανδίας στο Οσλο